

MINDSZENTI LAP

VEGYES TARTALMU HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre	4 frt.
Fél évre	2 „
Negyed évre	1 „

Megjelenik minden vasárnap reggel.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
Tary Endre ügyvéd saját házábanál.

Hirdetések és nyilttéri közlemények a lap részére jutányos áron vétetnek föl.

Bérmentetlen levelek nem fogadtatnak el.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Mindszenti határkérdés.

A megye törvényhatósági közgyűlésén ismét szóba hozott a határkérdés ügye ma Sima Ferenc által, évekkal előbb meg már lapunk szerkesztője által. Már akkor az volt a panasz, hogy ez a kérdés csak huzódik, de el nem intéztetik, ma is azt vetette Sima Ferenc az alispán szemére, de azért maga az ügy — az alispán által tett ígéretnél — ma sem haladt előbbre, mint évek előtt óta, mikor az alispán körülbelül ugyanazon választ adta, mint ma.

Az alispáni válasz lényegét lapunk más helyén közöljük, a megye törvényhatósága tudomásul vette, tudomásul vesszük mi is, de nem halgathatjuk el a következőket:

1-ször. Senki sem vonta még kétségbe még pedig sem Sövényháza község, sem az örgrófi uradalom, hogy az a rakodó part, melyet Sövényháza szabad kikötője mellé kijelölt és melyen bizonyos díjak szedési jogát szabályrendeletileg megállapított Mindszent község határában van, mert ugy Sövényháza, mint az uradalom a Tisza meder szélét tartja és vitatja határvonalnak és ezt az alispán nagyon jól tudja, mert a kezében vannak az erre vonatkozó jegyzőkönyvek, miért kell tehát azon kérdés felett olyan hosszan tárgyalni, hogy hová tartozik a Tisza partja, melyre Sövényháza szabályrendelete szól és miért teszi és engedi a vármegye vitássá tenni azt, a mi felek közt nem vitás és miért türi törvényellenesen, hogy Sövényháza szabályrendelete érvényesüljön a Mindszent területét tevő Tisza parton? — Talán egyik község csak nem alkothat szabályrendeletet a szomszéd község területére, annak a szabályszerű hozzájárulása nélkül?!

2-ször. Azt mondja az alispán, hogy az újabb időben megalakult Sövényháza község határai még eddig kimutatva nincsenek és hogy egyik fél sem tudja hitelt érdemlően kimutatni, hol van a határ? — Ebből nem az következik, hogy a határkérdést már most évekkig el kell húzni, sőt talán a két község közti vitát a bíróság nyakába sózni, hanem igenis ha még eddig az új község Sövényháza megalakulása óta határa szabályszerűen megjelölve nincs, mi elég ferde helyzet, hogy a törvényhatóság ilyen állapotot két évtizeden keresztül megtűrte, különösen akkor, mikor e határvonal egyuttal két járásának a Tiszán inneni és Tiszán túliak is határvonala — ki kell jelölni, még pedig haladéktalanul az új község határvonalát és nem arra támaszkodni, hogy a vitakozó felek bizonyítsák annak hollétét, amit maga az alispán tud, hogy nincs, nem létezik!

3-ször. Jó ideje annak, — még az év elején történt, — hogy a község még az 1857. évben kelt, — akkor volt hivatalos közegek által megejtett közokirat minőségű

határjárasi okmányokat mutatott be Mindszent község az alispánnak, melyben világosan a Tisza meder közepe van Sövényháza és Mindszent közti határnak kijelölve és megállapítva. Ezt a hivatalos határjárasi okmányt Mindszent község mutatta be, holott Sövényháza kellené bizonyítani, meg nincs az alispánnak semmi adatja, mert most már határjárasi okmány van, tehát térképet keres, bizonyítéknak csak térképet tart, mert persze Sövényháza kataszteri térképei vannak, melyek azt mutatják, hogy a határ a Tisza balparton a meder széle volna, tehát Sövényháza javára szól.

Távol legyen tőlünk, mintha az alispán azon kijelentésében kétkednénk, hogy ez ügybeni eljárásával nem a nagy ur iránti tekintetet vette, mert itt csak két községről és nem egy község, meg egy nagy urról van szó, mégis azt hisszük, ha e kérdés, például Mindszent és Szegvár közt merült volna fel, már rég kivolna a határ jelölve és talán, karhatalommal is kihajlítva, de természetesen, hogy Sövényháza községet nagyon nehéz annak urától és érdekeitől elválasztani. Ezért huzódik Mindszent község szabad kikötő és rakpart ügye; valamint, határkérdése is, s bármennyire mossa kezeit az alispán kétségtelen, hogy nem bírja magát a hatalmas uradalom befolyása alól emancipálni. Nehéz dolog is annyi jó vármegyei szavazatot esetleg elveszíteni, mivel ez uradalom rendelkezik az eddigi rendszer biztosítására, de hát ne vágjunk az események elé és várjunk türelemmel, ha már vártunk évek óta!

A vármegye közgyűlése.

December 11. és 12-én tartatott meg — úgy látszik — az 1894. évet záró vármegyei közgyűlés, melyre már a bizottsági tagok felvonulása érdekes látványt nyújtott, s előre sejtette, hogy most mérkőzés van készülöben.

Az elnöki megnyitó után, a tárgysorozat előtt senki sem szólalván fel, az alispáni énygedes jelentése olvastatott fel, mely rideg statisztikai adatokban adott számot a vármegye negyedéves életéről és ajánlja a törvényhatóságnak, hogy a difteritis gyógykezelésénél jó szornak bizonyult, ugynevezett „szerum“-ot a vármegye községei számára szerezzze be.

Sima Ferenc szólalt fel ezután, s elfogadta az alispáni jelentést egész terjedelmében azokra nézve a mi abban bennfoglaltatik, de erős kritika alá veszi az alispán, mint a vármegye első tisztviselőjének a jelentését azok miatt, a mik a jelentésben nem foglaltatnak és hosszabb beszédben hangsúlyozza, hogy a jelentésnek a rideg statisztika mellett a vármegyei közigazgatás nevezetesebb mozzanataira mindenestre ki kellené terjeszkedni és minthogy abban ez irányban semmi sem foglaltatik, csak a nagyobbak közül sorol fel néhányat, nevezetesen:

a) már régebben kiküldött a törvényhatóság egy bizottságot a végett, hogy a megyebeli — ugynevezett uradalmi — községek megszüntetése és így az életképes népes községek érdekei előmozdítása tekintetében a viszonyokat tanulmányozza és a teendők felett tanácskozáván, a törvényhatósághoz javaslatot terjesszen elő. Az alispán — tudomása saerint — nem tett semmit ez irányban és e jelentésben sem emlékezik meg róla.

b) Legalább 6, de talán 8 éve is van, hogy Mindszent község rakodó part ügye folyamatba van és ez idő alatt e virágzó község kereskedelmi forgalma — ugyszólván — lét érdeke orog kookán és még eddig elintézését nem nyert, sem az alispán jelentése nem emlékezik meg róla,

c) Némely réghuzódó fejezeti ügyről csak azt jelenti az alispán, hogy folyamatban van, pedig az ilyen természetű dolgoknak a legsürgősebb elintézés alá kellené kerülni.

d) A legközelebbi közgyűlés tárgyalta a csongrádi főszolgabíró abbeli kérelmét, hogy a tőle béralt szolgabírói helyiséget egy istálló és egyéb mellékhelyiségekből átalakított udvarhelyiségbe tehesse át és ebbe a törvényhatóság nem egyezett bele, hanem a megkötött szerződéshez ragaszkodott. De tudomása van róla, hogy azóta az alispán e szolgabírói helyiséget a főispán urral együtt megvizsgálta és nem a szerződés szerinti helyiségben találta, de azért a jelentésben erről misem foglaltatik.

Kérdi ezeknél fogva, mi van az itt felsorolt dolgokkal s az alispán nyilatkozata után fentartja, hogy felszólalását bővebben indokolja.

Az alispán nyomban megadta a választ, melyek közül csak a Mindszentet különösen érdeklő rakodópartra vonatkozót említjük, mely szerint, bejelenti a törvényhatóságnak, hogy a tisztáninni járás szolgabírói helyisége az azon határvonalát, mely szerint a Sövényháza község által a Tisza balpartján kijelölt kikötő és rakodóhelyet elegendőnek találván, annak kibővítését, avagy Mindszent községének új kikötő és rakodóhely kijelölését megtagadja, sőt panaszkodókat költségekben marasztalja, — megsemmisítette, és az eljárat szolgabírói helyiséget új szabályszerű eljárás és határozathozatalra utasítja.

Arra nézve pedig, hogy ez a szabadkikötő és a szabadkikötőügy elintézése miért huzódik olyan sokáig, azt adja elő, hogy az a Sövényháza és Mindszent községe között fölmerült határkérdéssel kapcsolatos, melyet pedig Sövényháza község megalakulása óta határjárás, avagy az ujonnan megalakult község határainak megjelölése soha sem történnén meg, a vitakozó két község egyike sem volt képes elfogadható hiteles adatokkal eddig kimutatni, hol van a két község közt a határ, e kérdés azért nem nyert eddig megoldást.

Bővebben erről lapunk más helyén emlékezünk meg.

A közigazgatási bizottságból kilépő tagok helyett Kristó Nagy István, Szatmáry Ede, Kiss Zsigmond, Eszes Mátyás és Balogh János válasza-

tattak meg, az igazoló választmányba pedig Csemegi Antal, ifj. Váradi Lajos, Dr. Mátéfy Ferenc, Kristó Nagy István és Csucs Antal jutottak be választás útján; a főispán által pedig kinevezettek: elnöknek, Fekete Márton; tagoknak: Dósa Béla, Szvoboda Ferenc, Temesváry Antal.

A vármegyei loavatóbizottság, a községi számadások megvizsgálásánál közreműködő elnökök és a dohány beváltási hivatalhoz polgári biztosok megválasztása és megalakítása után az államadó bíráló választmány jelentése alapján a szentesi I. és II. elválasztó kerületben a dorosmai és szegvári kerületben egy-egy bizottsági tag elhalálása folytán új választás rendeltetett, határidejűl december 28-ik napja kitűzetett és a szegvári választókerületre nézve, elnöknek: Wimmer Károly, helyettes elnöknek Korpás Pál biz. tagok küldettek ki.

Mire délután 2 órakor a gyűlés berekesztetett azzal, hogy 12-én délelőtt 9 órakor folytatódik, miről más alkalommal számolunk be.

Uj vallási törvények.

Szokatlan késedelem után az újabb egyházpolitika három törvényjavaslata és pedig, a kötelező polgári házasságról, a polgári anyakönyv vezetéséről és a gyermekek vallásáról szóló törvényjavaslatokat Ő felsége a lefolyt hét folyamán látta el legfelsőbb szentesítésével és így a törvényhozás minden faktora hozzájárult ahhoz, hogy ezen törvények életbeléptével Magyarországon csak az a házasság lesz érvényes és törvényes, mely az arra kijelölt polgári hatóságok előtt a törvényben meghatározott formáságok szerint kötötték meg. Ez azonban nem képez tiltó akadályt arra nézve, hogy az ilykép törvényesen egybekelt házaspárok a polgári hatóság előtt megkötött házasságukat a saját egyházaik szertartása szerint is megerősítsék, illetve saját egyházaik szertartása szerint is megkötésük, ha különben közöttük az egyházi törvények és szabályok szerint is akadály fenn nem forog.

Egyik legnagyobb és a közélet minden rétegére kiható vívmánya e törvénynek mindennek felett az, hogy ezentúl a házaspárok egymás iránti jogviszonya egy egységes — minden vallásfelekezetre nézve egyiránt érvényes jogszabály szerint intéztetik el, mely törvényes intézkedés horderejét és jótékonyságát csak képesek elbírálni, kiknek volt alkalmuk tapasztalni az eddigi — a hány vallásfelekezetet anynyifele — szabályok által teremtett bizonytalan helyzet káros voltát.

A szentesítés általános örömet okozott Budapesten, noha senki sem kételkedett az előzmények után a szentesítés bekövetkezésében, hátra van még a vallás szabad gyakorlatairól és a zsidó vallás recipálásáról szóló törvényjavaslatok, melyek egy ízben a főrendiház által már elutasítottak, de a képviselőháztól alkotmányos hozzájárulás végett ismét a főrendiházhoz jutottak, hol azok egyrészt az országgyűlés mindkét háza által már elfogadott fentvázolt törvényjavaslatok szentesítését és másrészt a főrendiház újabb tárgyalásait várják.

E javaslatok közül, a vallás szabadgyakorlatairól szóló ellen a legnagyobb mértékben a felekezetenküliség törvénybe iktatása miatt vannak ellenzői, a zsidó vallás vétele pedig nagyon természetesen, magával hozza a zsidó vallásról a keresztényre és viszont is megengedhető áttéréseket és főleg ez okból elleneztetik, pedig, ha meglesz a teljes vallás szabadság, úgy a zsidóvallás receptioja már abban is benne van ugyanazon joghatályal, mint azt a receptio törvényjavaslat még külön is biztosítani akarja.

A lefolyt hét általános öröm mámorában

nagyon keveset lehetett olvasni a még hátralévő két javaslat sorsáról és sokan azt hiszik, hogy ez utóbbiak, a már szentesített törvények konzenzatiójaképen, vagy egészben, vagy legalább részben el fognak ejtetni.

Altalában olyan izgatottság uralkodik ez idő szerint a politikai téren, melynél eligazodni, úgy látszik, még a közelállók is alig tudnak, de azért a budapesti események nem kevésbé fokozzák a vidék érdeklődését is.

Községi közgyűlés.

Rendkívüli közgyűlést tartott f. hó 13-án, községi képviselőtestületünk.

A tárgysorozatból, mely mindössze két pontból állott, nem is lehetett következtetni arra, hogy ez alkalommal bármi pártpolitikai stikli keresztülvihető legyen. Bizonyossá vált azonban az, hogy itt valami készül, mert a képviselők szokatlan nagyszámban jelentek meg és pedig különösen a „Köbisták“ teljes számban felvonultak.

Komoly, a község ügyeit közlelő érdeklő ügyeknél, ezek az urak távolmaradásukkal szoktak tündökölni, de akkor, midőn a vezér boszura hívja fel őket, akkor ott vannak. Jól teszik! Ki tudja, hogy a hatalmas ur mikor juttatja egyik vagy másikójukat valami kis hivatalba, avagy részesíti tiszteletdíj, avagy egyéb jutalomban?

Bármily szívesen elkerülnék is minden, olyan dolog és ügy megírását, melylyel bárki nek is csak a legcsekélyebb kellemetlenséget okozunk — nem tehetjük. Kötelességünkhöz híven, reá kell mutatnunk azon tagadhatatlan és sajnálatos tényre, hogy Mindszent község ma ki van szolgáltatva egy boszuálló párt féket nem ismerő uralmának.

Ma nem az a kérdés többé Mindszent község képviselő testületi közgyűlésén, hogy miként javítsunk községünk elhányagolt anyagi, szellemi és erkölcsi állapotán? Nem az a kérdés ma, hogy milyen indítványt tesz valamely képviselő, jó-e az, vagy rossz? Hanem az a főkérdés: ki tette azt az indítványt? Ha „köbista“ tette, akkor kitűnő és el kell fogadni, mert ebből fog a községre jobb jövő következni (?). Ha egy oly képviselő szólal fel, kinek ninc az a szerencséje, hogy a dicőben uralkodó többséghez tartozzon, de még is van annyi bátorsága, hogy a siker reménye nélkül is fel merjen szólalni a község érdekében, indítványát, már eleve is — minden bírálat nélkül — elfogadhatatlannak mondják.

Hogy bebizonyítsuk, mennyire boszu-politikát folytat a mai többség, csak reá kell mutatnunk a megalakult bizottságokra. — Minden ellenfele a vezérnek, ki van abból zárva. Ki vannak zárva olyanok, kik tudásuk, többször bebizonyított jóakarattal, munkásságukkal hasznára válhattak volna szegény községünknek. Be vannak e helyek nagyrészben a vezér hív szolgálival, vak eszközeivel töltve.

Baksai Illés kereskedőre — ki fedhetetlen jellemű, becsületes ember — kimondotta a közgyűlés, hogy ezentúl a községgel semminemű szerződéses viszonyba nem léphet.

Miért??!

Mert volt oly vakmerő kátorsága, a lefolyt községi képviselő választások alkalmával nem a dicő párttal szavazni. Még többet tett — és ez a legnagyobb büne. — Magtette azt, hogy a regále és fogyasztási bérletet a községnek megszerezve, még ellene is működött — habár sikertelenül — a Schönfeld Márton ur ez ügybeni áldásdus működésének.

Dobos István nem kaphatta meg hasonlókból az „Uj-Világ“ bérletét stb.

Sok konkrét esetet lehet felhozni állításunk igazolására. Ez alkalommal azonban csak

még a legközelebbi esetet hozzuk fel, mely a mostáni közgyűlésen történt.

Haasz Juda képviselő ur, kiadta a jelszót, hogy Gémes József, jelenlegi vásárbérlet zárasék el még az új árverés előtt is, hogy a bérletet semmi körülmények között ne kapja meg.

Miért??!

Mert Gémesnek is volt elég bátorsága nem Haasz uréknak a szekerét tolni a községi választások alkalmával. No, természetes, hogy a hatalmas párt beszuját ő sem kerülheti el.

Ideje volna már, ha a boszu helyett a község jól felfogott érdekében is fejtenének ki egy kis működést. Ideje volna már, ha abból a sok, nagyhangon elmondott, községet boldogító ígéretek közül valamit be is váltanának, mert . . . lesz ám még választás és a nép majd előbb-utóbb át fog a szitán látni.

A közgyűlés rövid lefolyását a következőkben adjuk:

Elnöklő bíró a gyűlést megnyitván, tárgysorozat előtt előterjeszti, hogy szükségesnek tartaná, ha a községünkben megtartani szokott országos vásárok napjai a régen gyakorlatban volt szokás szerint szombat és vasárnapokon tartatnának meg a jövőben is. Erre nézve intézkedést kér a közgyűléstől.

Ez ügyben már több, mint két év előtt intézkedett a közgyűlés, utasítván a főjegyzőt, hogy a nmlt. kereskedelmi miniszterhez a község nevében folyamodást terjesszen fel. Csak most látta azonban jónak a főjegyző ur, az annak idején leérkezett miniszteri választ — csak figyelemre — a közgyűlés elé terjeszteni.

Többek hozzászólása után megbizta a közgyűlés a főjegyzőt, hogy — előbb megkérdezvén a szomszéd község és városokat az iránt, hogy vajon nincs-e kifogásuk ellene, ha Mindszent község vásárjait a régi gyakorlat szerint fogja megtartani — ismételtén folyamodjon a nmlts. kereskedelmi miniszterhez.

A közgyűlés első tárgyát a vásári helypénz díjainak a megállapítása képezte. Ugyanis a régi díjszabályzatot a miniszter a tulmagas díjtételek, valamint komplikált volta miatt nem hagyta jóvá.

Az előjáróság által a közgyűlés elé terjesztett tervezetet — bár minden egyes tételre vita tárgyát képezte — kevés változtatással a közgyűlés elfogadta.

A második és utolsó tárgy lett volna Bíró Pál azon kérelme, hogy a Kurca halászati bérletét az eddigi ár mellett még egy évig hagyják meg neki.

Azonban a főjegyző ur egy, a tárgysorozatban fel nem vett új tárgyat terjesztett a közgyűlés elé. Ugyanis először, hogy állapítsa meg a közgyűlés, hogy mikor tartsa meg az előjáróság az árverést a vásári helypénzszedési jog bérletére. Másodszor állapítsa meg a közgyűlés az árverési feltételeket.

Hosszabb vita fejlődött ki e tárgynál részben azon, hogy vajon ezen ügy, mint nem tárgya a közgyűlésnek; tárgyalható-e, vagy nem? A többség elfogadta. Ez ügynél szólalt fel Haasz ur, hogy Gémes József még az árveréshez se bocsájtassék.

Schönfeld Márton a Haasz indítványát nagyon is nyíltan tartotta, azért ő lepezettebb módon, bár ugyan azt csószva, vagy talán többet — azt indítványozta, hogy vétessék be az árverési feltételekbe az, hogy a közgyűlés főtartja magának azon jogot, hogy az árverezők közül a kisebb ajánlattevőt is elfogadhasson.

Hasztalan volt minden ellenindítvány. E célra volt ott a nagytöbbség.

Bíró Pál halászati bérlete egy évvel meghosszabbított.

UJDONSÁGOK.

— Kérjük lapunk mindazon szives olvasóit, kik az előfizetési díjakkal még hátralékban vannak, sziveskedjenek azokat még ujév előtt lefizetni.

— **A takarékos esküdtbíró.** Szilágyi Ferenc esküdtbíró ur szokta legtöbbször hangoztatni — utánozva ebben is hatalmas patronusát — a takarékoság kitünő és nem kevésbé hasznos elveit. Csak hogy, ugylátszik, hogy az efféle nyilatkozatai inkább csak arra célozván, hogy ingadozó népszerűségét erősítse meg, — mintsem, hogy tényleg a község érdekében takarékoskodna is. Tudjuk, hogy az esküdtbíró ur — mint már többször kinyilatkoztatta — nem olvassa lapunkat. Mi ezt elhiszük neki, hisz nem olvas ő kigyelme más — . . . lapot sem. De nem kevésbé kötelességünk nekünk az, hogy a többi közül most csak egy esetet is felhozzunk az ő takarékoságának fényes bizonyítékául. Még a nyáron volt szives esküdtbíró ur a Haasz és Schönfeld fakereskedő cégnél az utcai átjárók elé ütköző fákat vágatni, de nehogy az ütköző fák elromoljanak, egy ujosztási házba rakatta össze. Hát biz azok ott már elrothadnak, hidak és keresztpadlók elpusztulnak, de azért esküdtbíró ur még most is azt hangoztatja — *spórolni kell!*

Ügyeskedés. A napokban hordatta fel a község a kántor és harangozó évi tüzrevalófa járulékát. Meglepte a kántor urat az, hogy nem olyan fát kap ő, mint a milyent szokott. Csupa csomós, görbe, válogatott rossz fát kapott. Lement a helyszínére a község fáját megnézni, hát biz azt elég szép és megfelelőleg találta. A kérdőre vont utász, ki a fa körül foglalatostkodott, azt válaszolta, hogy ő nem tehet róla, neki meg volt parancsolva, hogy a rossz csomós fát válassza ki a kántor és a harangozónak, a jobb rész maradjon a községházához. Ugyan ki adhatott ki ilyen parancsot?

— **A vasárnapi munkaszünet.** A kereskedelmügyi miniszter az ipari munkának és az adásvevésnek a folyó évi december hó 23-ára és 30-ára eső vasárnapokon való megengedése tárgyában a következő rendeletet adta ki valamennyi magyarországi törvényhatóságnak (Buda pest kivételével): „Tekintettel arra, hogy karácsony este, valamint Szyvester estélye a folyó évben hétfőre esik, s így a karácsonyi ünnepekre, valamint ujévre szokásos bevásárlásokat a fogyasztó közönség rendszerint az említett ünnepeket megelőző két napon belül szokta teljesíteni, ezennel kivételesen megengedem, hogy a folyó évi december 23-ára és az ugyanazon hó 30-ára eső vasárnapokon az 1881. évi XIII. t. c. 3. §-a alapján 1892. évi március hó 5-én 14,837. szám alatt kiadott rendelet II. A. 2, 3, 4, 5. pontok alatt említett ipari és kereskedelmi telepeken az ipari munka, illetőleg adás-vevés egész napon át végezethessék.”

— **Érdekes okmány.** Rendkívüli érdekes de szomorú okmányok jutottak gróf Kreith Blánának, a szabadságharcú ereklyemúzeum megteremtőjének, tulajdonába. Megszerezte ugyanis az aradi 13 vértanu 8 tagjának német nyelvű kivégzési bizonyítványát. A Pöltemberg tábornok kivégzéséről szóló okmány magyar fordítása a következő:

„Bizonyítvány, melylyel igazoljuk, hogy Both Ferenc, hóhér, a felség ellen elkövetett összeesküvés miatt halálra ítélt Pöltemberg Ernőt, Aradon, 1849. október 6-án felakasztotta, s e műveletében a megkivánt ügyességnek és jártasságnak tanujelét adta.

Jelen okmány hitelességét, saját aláírásunkkal megerősítjük.

Téchy Agoston, őrnagy, Schuek, hadbíró, a cs. kir. 25-ik gy. százados.

Arad, 1849. október 6. án.

— **Az 1848-49 iki honvédek nyugdíja.** A képviselőház pénzügyi bizottságának egyik ülésére a bizottság egyik ellenzéki tagja szóba hozta, hogy az a nyugdíj, melyben az országos honvédségélyző egyesület szabályai értelmében a régi honvédek részeseit, rendkívüli csekély s még a legszerényebb mérvben való ellátást sem biztosítja. Kívánatos volna tehát a nyugdíjak fölemelése. Wekerle miniszter a leghatározottabban ellene nyilatkozott a kívánságnak azzal az indokolással, hogy a nyugdíjakat illetőleg már eljutottunk a végső határig, melyen túl menni lehetetlen. A régi honvédek rövid szolgálat után állami dotációból azt a nyugdíjat kapják, mely a hadsereg és honvédség tagjait csak tíz évi szolgálat után illeti meg. Még tovább menni méltánytalanság volna. Tudomásunk szerint a pénzügyminiszter nem minden esetben tanúsítja ezt a ridegséget, melynek igazolását a statisztika számadataiban keresi. Akárhányszor bőkezűnek is mutatkozott, a hol nem is volt a bőkezűsége olyan nagy szükség, mint a régi honvédek nyugdíjgyűben.

— **Az ellenzék győzelme H.-M.-Vásárhelyen.** Nagy mérkőzés volt hétfőn H.-M.-Vásárhelyen, hol ötvenhárom törvényhatósági bizottsági tagot választottak meg nagy izgalom közepett. A kormánypártiak jelöltjeik érdekében megfeszítették minden erejüket, de a hatalmas ellenzékkel szemben minden erőlködésük hiábavaló volt. Az új városatyák javarésze az ottani függetlenségi pártnak kipróbált emberei. A választás eredménye nagy lelkiütséget keltett a városban.

— **Talált régipénzek.** Kunszentmártonban a múlt hó végén a város keleti részén fekvő érpárt oldalában ásás közben 7—8 literes kantára bukkantak, mely tele volt régi pénzzel. A kinstaláló gazdák békecségesen megosztottak a talált pénzen, csak Cigány Kolompár Pista keveslette a maga részét. Ennélfogva jelentést tett a hatóságnál, mely nyomban megindította a vizsgálatot. További ásatásokat eszközöltek, de minden eredmény nélkül. A talált régi pénzek mind ezüstből valók. 1685-ben verettek s némelyik darabnak füle is van. Mintegy 500 darab már a hatóság kezébe jutott. A pénzdarábok egyik oldalára Lipót császár, a másikra Szt.-Mária képe van verve. Ugy látszik, hogy a kincs egykori gazdája a törököktől való félelmében rejtette pénzét a föld alá. Erre vall legalább az 1685. évszám.

— **Vig lakodalom.** Jó étvágyu s gyönyörű lakodalmas nép vigadozott a papokban Orosházán, Szabó Pal urannak hajlékában. Vagy hétszáz család vett részt a lakolamon, a melyen 2 szarvasmarhát, 2 sertést, 20 ludat, 8 pulykát, 8 rucát, 60 csirkét, 13 kényeröt, 600 kulesos kalácsot és 4 hektoliter bort fogyasztottak el pompás étvágygyal a vendégek. Emlegetik is a lakodalmat hétszer-hét határban.

— **Fényes kard az égen.** Mészla tolna-megyei községben e hó 2-án este 10 órakor fényes kard volt az égen látható. A kard hegyével délnek fordult. A csodás látvány mindössze öt percig tartott. Hogy ez a kard káprázat-e, kacsa-e, vagy valósággal kard, arról bizonyosat csak akkor mondhatnánk, ha mi is láttuk volna.

— **Fogadásból a vonat alá feküdt.** Különczködéséről ösmérés Bagi Tóni a szatymazi tanyákon, de a mellet bátorsága is ritkítja a párját. A napokban fogadásra tett a nagykorosmában, hogy öt pengő forintért meg néhány liter borért a vonat alá fekszik, a nélkül, hogy a haja szála is meggömbülne. Mindenki a fejét csóválta, de Bagi Tóni azért mégis állott a szavának. Szürkültek megkaporodott a vágányok talpfái között, egy mélyedékes helyen s nagy lelki nyugodtsággal várta be a Szeged felől közeledő tehervonatot. A mozdonyvezető nem vette észre Bagi Tónit s az ötven kocsiából álló hosszú tehervonat előszökött a vállalkozó férfi fölött. Bagi-

nak csakugyan a hajszála sem gömbült meg, a minek öröme azután a megnyert öt forintot még az napon megitta.

— **A szerelemfáltés áldozatai.** Hódmezővásárhelyen két revolvergolyóval vallott szerelmet egy féltékeny katona Székely Vilmos — ez a katona neve — most októberben vonult be Szegedre katonai szolgálatra. Kétszeresen nehéz szívvel vált meg a hazájától, mert ott kellett hagynia ideálját is, Lustig kereskedő 16 éves leányát, akinek már régen tette a szépet. Settenetesen féltette a leányt s a szerelemfáltés nem hagyta nyugton a kaszárnnyában. Hétfőn végre megszökött és hazament HódmezőVásárhelyre. Mikor a Lustigék boltjába beállított, éppen az Ida volt ott a kis öcscsével. Szivesen látták a vendéget, még pálinkával is megkínálták. Az elkeseredett baka itta az édeséget, a zive pedig mindinkább megtelt keserűséggel, amint a leánynyal beszélt, Szerelmükről beszéltek s a féltékeny szerelmes nem érte be pusztá szemrehányással, hanem revolvert rántott elő s rálőtt először a leányra, azután pedig önmagára. Most mind a kettő a halállal vívódik.

— **A világ vége.** Baxter W, angol lelkész, a „Christ. Herald“ kiadója, a leghatározottabban kimondja, hogy 1908. április 23. án vége a világnak tehát 13 év és 5 hónap van még hátra a föld életéből. Addig is különféle érdekes események fognak lejátszódni. Az első egy nagy háboru, mely 1896-ban vagy 1897-ben romlást hoz az emberiségre s melyet „tiz királyság kontöderációja“ fog követni 1899-ben egy Napoleon, mint „a görög államok egyikének királya“ jut trónra a ki két év múlva Sziria királyává is meg fogja magát koronáztatni. 1903. március 12-én lesz „ama 144 000 keresztény menybemenetele, kik nem fogják látni a halált“ és aztán ismét általános háboru tör ki, mely 1904. január havától augusztusig fog tartani. Erre Napoleon-Antikrisztus véres keresztényüldözést kezd, a mi egész 1908-ig eltart. Ekkor megsemmisül az Antikrisztus és a zsidók megmentetnek Jeruzsálemben. Baxter mindezt egy furcsa illusztrációkkal diszített füzetben mondja el, melyet több ezer példányban ingyen osztogatnak a nagyobb angol városok utcáin.

A P R Ó S Á G O K.

Egy kis számtani tévedés.

Feleség: Hát ilyenkor kell hazajönni? Nem megígérted nekem, hogy negyed tizenkettőkor itthon leszek? Most már három óra?

Férj: Nos aztán? Vajjon három nem negyede e a tizenkettőnek?

Hiányos szakácskönyv.

Feleség: Nem tudom, mit főzök ma ebédre?

Férj: Hát kérj tanácsot a szakácskönyvtől.

Feleség: Ah, hagyj vele békét! A szakácskönyv mindig csak azt mondja: „végy ebből ennyit, amabból ennyit,“ de hogy honnét vegyem, azt nem mondja meg.

A jó gazdasszony.

Pesti kisasszonyt vett feleségül a vidéki hivatalnok. Reggel e szavakkal jött szobájába a cseléd:

— Tensasszony! kérek eleségre valót a esirkek számára.

— De minek? Tedd az anyjok alá, hadd szopjanak.

A praktikus orvos.

Orvos (egy paraszthoz): Itt van a recept, csináltassa meg a patikában és dörgölje be vele az orrát naponként báromszor. Ha használ, akkor szóljon nekem rögtön, mert én is köszvényes vagyok.

Vasuti menetrend.

Szentes—h.-m.-vásárhelyi vonal.

Szentes—H.-M.-Vásárhely.

Szentesről indul 4 óra 50 perc éjjel, 8 óra 45 perc reggel, 5 óra 13 perc délután.

Mindszentről indul 5 óra 48 perc reggel, 9 óra 41 perc d. e. 6 óra 17 perc délután.

H.-M.-Vásárhelyre érkezik 6 óra 40 perc reggel, 10 óra 32 perc délelőtt, 7 óra 10 perc éjjel.

H.-M.-Vásárhely—Szentes.

H.-M.-Vásárhelyről indul 7 óra 40 perc reggel, 4 óra 4 perc délután, 8 óra 11 perc éjjel.

Mindszentről indul 8 óra 47 perc d. e. 5 óra 12 perc d. u., 9 óra 18 perc este.

Szentesre érkezik 9 óra 30 perc délelőtt, 5 óra 55 perc délután, és 10 órakor éjjel.

H. M.-Vásárhely—szegedi vonal.

H.-M.-Vásárhely—Szeged.

H.-M.-Vásárhelyről indul 6 óra 57 perc reggel, 3 óra 53 perc délután, 9 óra 25 perc éjjel.

Szegedre érkezik 7 óra 53 perc reggel, 4 óra 33 perc délután, 10 óra 20 perc éjjel.

Szeged—H.-M.-Vásárhely.

Szegedről indul 3 óra 30 perc éjjel, 10 óra 5 perc délelőtt, 6 óra 52 perc este.

H.-M.-Vásárhelyre érkezik 4 óra 31 perc reggel, 10 óra 50 perc délelőtt, 8 óra 01 perc este.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: Tary Endre.

385. sz.

v. 1894.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csongrádi kir. járás-bírótság 2260/1894. számú végzése által a „Mindszenti Önszegélyző-Szövetkezet“ végrehajtató javára, lakik Mindszerten, Magony Antal és Magony Vince végrehajtást szenvedtek ellen, lakik Tömörkényen, 100 frt hátr. tőke, ennek 1894. évi október hó 17. napjától számítandó 6%, kamatai és eddig összesen 10 frt 32 kr. perkölttség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 745 frtra becsült szarvasmarha, tiszta buza és árpából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladottnak.

Mely árverésnek a 2846/1894. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén, vagyis **Tömörkényen, alperes lakásán** leendő eszközésére **1894. évi december hó 22-ik napjának délelőtti 10 órája** határidőül kintüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az 1881. évi LX. 111. §-a értelmében, kik az árvereltetni rendelt ingóságok vétel árából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben

az, hogy részükre a foglalás korábban eszközöltetett, a végrehajtási iratokból ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alulírott nál egy példányban írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak. Végre kötelesek bérbe- vagy haszonbérbe adók az 1881. évi LX. t.-c. 112. §-a értelmében azon követelés összegét, melyre nézve törvényes zálogjogot igényelnek, az árverés megkezdéséig alulírott nál bejelenteni.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Csongrádon, 1894. évi dec. 8.

Bogyó János,
kir. jbirósági végrehajtó.

BUTOR.

Szolid készítmény, bámulatos
olosó árák.

Nagy választék.

Teljes berendezéseknél armérséklés.

Házassági kelengyék izléses kivitelben
olcsóbbak mint bárhol.

Jelinek B. A. és fia

Budapest, Kerepesi-ut 8. sz. a „Pannonia“ szállodával szemben.

A „Nemzeti Ujság”

alig néhány hónapi fennállása dacára joggal és önérettel elmondhatja magáról, hogy megnyervén a közönség bizalmát és rokonszenvét, a legkedveltebb lapok egyike. Ez a siker nekünk csak biztatás lehet a jövőre. Biztatás, hogy előre haladjunk abban az irányban, a melyben haladtunk eddig; hogy nyiltan, bátran, esürést-csavarást nem tűrő módon küzdjünk **nemzetünk igazaiért, nemzetünk igaz érdekeiért**; hogy folytassuk a **harcot a korrupció, a hipokrizis ellen**; hogy nyiltan és őszintén harcoljunk a **nemzeti létünket, nemzeti irányban való haladásunkat veszélyeztető törekvések ellen.**

A „NEMZETI UJSÁG“ mely tehát kitartással fog **harcolni továbbra is a jelenlegi kormányrendszer és az e kormányrendszer szülte kinövésék ellen**, nagy gondot fog fordítani ezentul is arra, hogy gyorsan és pontosan informálja a közönséget minden eseményről. Hogy e célját elérhesse

A „NEMZETI UJSÁG“ áldozatot nem kimélve, erős levelezői kart szervezett. Levelezői vannak az ország minden részében s a kontinens minden fontosabb pontján.

A „NEMZETI UJSÁG“ e mellett azon van, hogy élvezetes és szórakoztató olvasmányokkal szolgáljon közönségének.

A „NEMZETI UJSÁG“ e mellett a legolcsóbb napilapok egyike.

A „Nemzeti Ujság“ előfizetési ára:

Egész évre	14 frt.	Negyedévre	3 frt 50 kr.
Félévre	7 frt.	Egy hónapra	1 frt 20 kr.

Egyes szám ára 4 kr., vidéken 5 kr.

Január 1-ével belépő új előfizetők 3 frt 50 krért 4 hóra, azaz január 1-től április 30-ig kapják a „NEMZETI UJSAGOT.“

A „NEMZETI UJSÁG“-NAK van kiváló gondal szerkesztett: **ujdonsági, tanügyi, közgazdasági, egészségügyi, jogügyi, sport- és divatrovata**, valamint a „**gyermekszobában**“ című rovata. — Előfizetoi bármelyik naptól kezdve lehet.

A „Nemzeti Ujság“

szerkesztősége:

VI. kerület, Petőfi-utca 16. sz.

A „Nemzeti Ujság“

kiadóhivatala:

VI. ker., Nagymező-utca 25. sz.